

NOTAT

- fra møde den 02.11.2015 om kommunens opgaver i forhold til Fredningsnævnets sagsbehandling

Møde mandag den 2. november 2015, kl. 14.30

Sted: Mødelokale 104, Rådhuset, Helsingør

Deltagere:

- Michael Toftager, formand for Fredningsnævnet for Nordsjælland
- Inger Tommerup Fogh, teamleder, Gribskov Kommune
- Lise Vølund, natursagsbehandler, Gribskov Kommune
- Mette Hauerslev, byggesagsbehandler, Gribskov Kommune
- Jan Holgersen, juridisk specialkonsulent, Gribskov Kommune

Anledningen til mødet:

Gribskov Kommune havde anmodet om mødet med Fredningsnævnet for Nordsjælland. Dette skete med baggrund i drøftelserne på et møde den 7. maj 2015 mellem kommunen og Foreningen af Grundejere i Tibirke Bakker, hvor foreningens bestyrelse gav udtryk for, at den gerne så, at Gribskov Kommune afviklede den opgave, der bestod i, at kommunen over for Fredningsnævnet udtalte sig om konkrete byggeprojekter mv. i forhold til "Hovedfredningen" fra 1957 og de øvrige egentlige fredninger i Tibirke Bakker.

På mødet den 7. maj 2015 tilkendegav kommunen, at et eventuelt forslag til praksisændring skulle forelægges Fredningsnævnet og derefter Plan- og Miljøudvalget, inden det kunne træde i kraft.

Drøftelser:

Michael Toftager oplyste, at Fredningsnævnet fulgte den praksis med hensyn til at indhente udtalelser fra kommunerne, som var beskrevet i Fredningsnævnets brev af 14. juni 2007 til de nordsjællandske kommuner med referat af møde den 6. juni 2007. Denne praksis var ikke ændret. Der blev sendt høringsbrev til kommunerne i alle sager og der var en lang og fast tradition for, at kommunerne afgav en udtalelse.

Michael Toftager oplyste videre, at kommunerne ikke var pligtige at afgive udtalelser, men det ville være usædvanligt, hvis en kommune traf en generel beslutning om at undlade at afgive hørings svar til Fredningsnævnet.

Fredningsnævnet var interesseret i at høre kommunerne i deres egenskab af tilsyns- og plejemyndighed. Desuden var det væsentligt for Fredningsnævnet at få oplysning om forhold, som var relevante for det pågældende projekt, men som lå uden for Fredningsnævnets kompetence, eksempelvis om det var vanskeligheder i forhold til byggelovgivningen, herunder brandkravene, eller andre myndighedstilladelser. Fredningsnævnet ville gerne undgå at behandle urealistiske projekter.

Michael Toftager understregede, at Fredningsnævnets i sine afgørelser alene varetog de naturmæssige værdier, altså påvirkningen af landskabet. Nævnets opgave var at vurdere, om bygningsændringer ville få en uacceptabel indflydelse på den samlede naturmæssige oplevelse af fredningsområdet. Fredningsnævnet var således ikke bygningsfredningsmyndighed.

Det var Fredningsnævnets oplevelse, at Gribskov Kommune var mere grundig i sine hørings svar end flertallet af de nordsjællandske kommuner. Kommunen ville kunne begrænse sine beskrivelser af de planmæssige forhold, uden at dette ville forringe værdien af kommunens hørings svar. Desuden ville kommunen med fordel kunne begrænse sine udtalelser om de bygningsmæssige forhold, således at de var mere målrettede i forhold til de naturmæssige værdier.

Fredningsnævnet opfordrede til, at det enkelte projekt blev afstemt mellem ejeren og grundejerforeningen, inden det blev forelagt Fredningsnævnet, således at der på forhånd var taget stilling til, om projektet kunne indpasses under de privatretlige deklARATIONER. Grundejerforeningen burde underrette sine medlemmer om denne procedure. Igennem den senere tid havde Fredningsnævnet efterkommet grundejerforeningen ønske om at blive indkaldt til nævnets besigtigelser, uden at nævnet dog havde pligt hertil.

Konklusion:

Det ville være til fordel for både Gribskov Kommunes og Fredningsnævnets sagsbehandling, hvis kommunen for fremtiden tilpassede sine udtalelser om de bygningsmæssige forhold, således at de i højere grad forholdt sig til påvirkningen af de naturmæssige værdier for området.

Helsinge, den 25. november 2015
Jan Holgersen og Inger Tommerup Fogh